

«REIVINDIQUEM EL RETORN DE LA LLEI EUGENICA»

l'únic que pot ser és causa de divorci; mai pot estar penalitzat per la llei com ara. Sobre el divorci nosaltres tenim el laborat un avant-projecte de llei perquè considerem que som les feministes les que hem de decidir sobre aquest problema, amb unes bases que no discriminin a la dona. Quant a l'avortament reivindicuem el retorn de la llei eugènica que tenien en el temps de la Generalitat; era la més progressista i avui encara ho seria.

—Dels diners de les quotes, què se'n fa?

—Quasi res (es posa a riure) perquè cobrem molt poc. Es mig manté l'Associació.

—Quina creus que és la situació actual del feminisme a Catalunya?

—Crec que la voluntat mira envers un gran i ampli moviment feminista unitari; encara que siguin diferents les organitzacions, encara que cada organització tingui una ideologia feminista determinada, encara que hi hagi unes moderades i unes altres més radicals cal un mínim d'acord i una unitat d'acció.

«SOM MIL CINC-CENTES AFILIADES»

—Com creus que han reaccionat els partits polítics davant de tot el moviment de dones que hi ha hagut darrerament?

—Els partits polítics, de cara a les eleccions, han assolit totes les reivindicacions feministes. Tots els partits democràtics han tingut en compte la problemàtica de la dona en els seus programes electorals.

—L'Associació Catalana de la Dona, de quina manera ha contribuït a la consolidació del moviment feminista de Catalunya?

—L'Associació Catalana de la Dona ha estat una de les organitzacions que més ha treballat. Ha estat la primera organització que ha promogut una manifestació feminista on han participat més de vuit mil persones. Hem fet el primer míting feminista en quaranta anys. Jo crec que els fets provenen que és una organització que està a l'avantguarda del moviment feminista.

—Quina importància penses que hagués pogut tenir la representació del moviment de dones al Parlament?

—Fonamental. Nosaltres plantejarem les nostres reivindicacions per mitjà de les feministes de diferents partits polítics; però una feminista en el Parlament té una problemàtica molt concreta a defensar: els drets de la dona. En canvi, una feminista dins d'un partit polític té primer el seu partit abans que el feminisme, per això crec que és fonamental que el moviment feminista tingui —i si ara

no ho ha aconseguit ho faci a les properes eleccions— una representació al Parlament, i si pot ser una representació personal al govern.

—Om caracteritzaries la unitat dins l'Associació? Com ha d'ésser aquesta unitat?

—La unitat de l'Associació Catalana de la Dona, com he dit abans, ha de ser una unitat entre totes les dones, siguin de la ideologia que siguin. L'Associació Catalana de la Dona ha de ser un moviment unitari obert a totes les ideologies i on estiguin representades dones de totes les classes socials, dones de tots els sectors.

—Per què creus que un associació feminista ha de ser política?

—El feminisme està lligat amb la política. Nosaltres reivindicuem drets jurídics, socials, i polítics, reivindicuem que la dona pugui participar amb igualtat de condicions en la producció, a la societat i a la vida política. Tots aquests drets que demanem, són drets polítics, perquè només els podrem aconseguir en un estat veritablement democràtic. Si no hi ha democràcia la dona està marginada, està oprimida. Si hi ha democràcia, la dona podrà aconseguir llurs drets.

—Quan hi havia la Generalitat, com estaven els moviments feministes? Què en podríem treure de positiu?

—Els moviments feministes eren legals, cosa que ara encara no ho som, esperem ser-ho molt aviat, hi havia llibertat absoluta, la dona podia organitzar-se i podia defensar els seus drets. Hi havia una organització que es deia «mujeres libres» que va ser l'organització més potent, precisament perquè va ser tan potent ha quedat a la història com l'única, estava estesa per tot Catalunya i va arribar a tenir milers d'afiliades.

—De les revistes de «destape» què en penses?

—Són producte de la consideració que té la societat de consum sobre la dona, considerada com un objecte de plaer, un objecte per a recrear l'home.

—I de les dones que posen per a aquestes revistes?

—Aquestes es guanyen la vida. Mentre hi hagi gent que les pagui i mentre que estigui tan difícil el treball per a la dona

—Quina creus que és la reacció de la dona respecte a aquest tipus de revistes?

—En general ho acceptem; ho acceptem com a cosa normal. A Espanya ha estat un cas diferent per la repressió dels darrers quaranta anys, però a la resta d'Europa les dones ho accepten com una cosa completament normal.

això seguirà existint. És un problema social, polític i econòmic. Engloba a tota la societat. Nosaltres estem en contra d'això, però no es pot posar cap llei ni podem reivindicar res; és un problema social.

—Als Estats Units, la revista Play Boy, ha publicat entrevistes amb les líders més representatives del moviment feminista. Creus que ací una revista d'aquest tipus seria un bon llançament per a què el moviment feminista exposés les seves idees a un públic majoritàriament masculí?

—Sí. Crec que el moviment feminista no s'ha de tancar exclusivament en revistes feministes. És molt important que les revistes que van a tota classe de públics, i que estan a l'abast de tothom, publiquin les opinions del moviment feminista, tant a les majoritàries per dones com poden ser «Hola», o «Lecturas», com a revistes que van de cara als homes: «Entreviu» etc.

—Com està estesa l'Associació Catalana de la Dona?

—Té diverses delegacions a Barcelona, al Vallès, a Vic, Lleida, Tarragona, ... Hi ha diferents nuclis que no estan organitzats.

—Un partit feminista, creus que tindria gaire escons?

—No

—I de la secció femenina de Falange què me'n dius?

—Ha estat un dels instruments ideològics que ha tingut el govern franquista per reprimir i oprimir la dona i per a inculcar-li que el seu paper primordial era el de casar-se i parir criatures.

Manel González
Fotos: Jordi Puig